

Finanslovsforslagets Forelæggelse bemærket det og gentaget det flere Gange siden, at det er min Mening, at ligesom disse Udgifter hidtil ere blevne afholdte af de midlertidige Laan, skal Resten afholdes af det faste Laan, som jeg haaber, vi maa faa optaget. Altsaa, disse Udgifter skulle dækkes ved Laan og komme derfor ikke i Betragtning ved den Balance, der maa være bestemmende for, hvilke nye Indtægtslove vi skulle søge gennemførte. Fra Udgiften maa altsaa drages de 5,357,000 Kr., der skulle dækkes ved Laan, men til Udgiften maa lægges 4,750,000 Kr. Jeg anslog i Folketinget ved Finanslovsforslagets Forelæggelse det Beløb, vi maa have at løbe paa til at dække Udgiftsførørgelsen ved Finanslovens videre Behandling, Udgiftsførørgelsen ved nye vedtagne Love og Udgiftsførørgelsen ved nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven, til et Beløb af $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Nu er der under Finanslovens Behandling i Folketinget løbet saa mange nye Udgifter paa, at Underbalancen er forøget med ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Tilbage bliver saa 4,750,000 Kr., som vi altsaa have til Disposition til at imødegaa Nyudgifterne paa Tillægsbevillingsloven for 1912—13 og de Udgifter, der ville følge af ny vedtagne Love. Underskuddet bliver da 10,720,000 Kr., et Underskud, for hvilket der er Dækning, og rigelig Dækning, i de forelagte Skattelovforslag. Saaledes er kortelig udtrykt Balancen, og jeg tror ikke, der er noget uklart heri.

Hvis det ærede Medlem nu spørger mig, hvorledes jeg nu, efter at der er gaaet omtrent $\frac{1}{2}$ Aar siden Finanslovsforslagets Forelæggelse, ser paa den økonomiske Situation, om jeg med de Erfaringer, vi siden have gjort, tror, at min Balance vil holde, svarer jeg Ja. Vel kunde jeg nu ikke opstille Tallene ganske saaledes som i Oktober, thi Indtægterne ere gaaede rigeligere ind end anslaaet. Jeg var mig bevidst at have anslaaet Indtægterne nøgternt, og det er for saa vidt ingen Overraskelse for mig, at de ere gaaede noget rigeligere ind, men ingen kunde beregne, at det vilde ske. Man kan nu se, at der har været saa megen Indtægtsførørgelse, at man nu kunde anslaa baade Statsbanernes Overskud og Indtægterne af Toldafgifterne højere, end sket er. Jeg vil antage, at den Indtægtsførørgelse, der fremgaar heraf, vil blive godt og vel $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Men samtidig har jo Folketinget indsat forskellige Udgifter, som Regeringen havde foreslaaet at stryge, og der er indsat forskellige nye Udgifter, saa at Finanslovsfor-

gets Underskud er blevet forøget i højere Grad, end jeg havde ventet. Ligeledes vise de Erfaringer, der ere gjorte i de sidste Maaneder, at der vil blive et Behov, som ogsaa er større, end jeg ved Forelæggelsen kunde tænke mig, af Udgifter til ny vedtagne Love. Af alt dette følger, at jeg antager, at de $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. for at slaa til maa forøges med ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem vil altsaa se, at om end Indtægterne ere blevne noget større end paaregnet, ere Udgifterne ligeledes noget større, og Balancen fra den oprindelige Forelæggelse holdes saa nogenlunde.

Jeg kan imidlertid slet ikke følge det ærede Medlem i de Slutninger, han drager ud fra den Indtægtsstigning, der til en vis Grad har fundet Sted. Jeg forbauses i det hele over, at det ærede Medlem, der dog har siddet ved Statens Kasse i en Periode af, tror jeg, 9 Maaneder og set alt, hvad han saa i den Tid, kan se saa ovenud sangvinsk paa vore finansielle Forhold, som han gør, at han virkelig kan tro, at det vil være forsvarligt at paaregne en saa stor forøget Indtægt ud over, hvad Regeringen har anslaaet, uden at tage noget som helst Hensyn til de forøgede Udgifter, som jo Erfaringen allerede viser i høj Grad begynde at indfinde sig. Er der noget, der er sikkert, er det de uvisse og usikre Udgifter, og er der noget, der er sikkert, er det, at disse sidste ifølge Samfundets Udvikling og Statens Behov i vor Tid altid blive større, end man selv ved en omhyggelig Undersøgelse af Udgifterne kan antage, at de paa et vist givet Tidspunkt ville blive. Det viser sig da ogsaa, hvor rigtigt det har været at budgettere Indtægterne nøgternt, saaledes som det er sket, thi Udgifterne ere blevne større, end man den Gang kunde forvente, og saaledes vil det altid gaa. Det ærede Medlem kan være saa fuldkommen sikker paa, at der vil blive rigelig Anvendelse for de forøgede Indtægter, hvis der gaar saadanne ind, ved de uforudsete Udgifter, der løbe paa. Hvis man fulgte det ærede Medlem i den Balance, han foreslaar, vilde vi staa paa Grund til næste Aar, og hvis det ikke skete til næste Aar, saa til næstnæste Aar, det er saa sikkert som noget.

Det ærede Medlem henviste mig til, at vi jo have Husmandsobligationer liggende til et Beløb af 6 Mill. Kr., som kunne udbringes ved Salg, men i næste Aandedræt sagde han, at han ikke en Gang var sikker paa, at vi kunde sælge det Beløb af Husmandsobligationer, der var opført for Finansaaret 1912—13, og altsaa